

Alles is een geschenk

Colofon

ISBN: 978 94 6365 384 8

1e druk 2021

© 2021, Era Copier

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

Telefoon: 058 - 289 48 57

Vormgeving omslag en binnenwerk: Evelien Veenstra

Foto auteur: Hillegonda Heres

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Alles is een geschenk

Era Copier

Met de ogen van een kind ...

*Elk moment
Vormen zich letters
Op het papier
Ik wil niet weten
Waarnaartoe
Wil met
Open hart en hoofd
Mijzelf zijn
Jou, jou laten zijn
Zodat zich als vanzelf
De hoofstukken
Aaneen zullen rijgen
Geen vaststaande dialogen
Geen bedachte constructies
Maar gewoon
Alsof we het ter plekke
Laten gebeuren
En er zelf verwonderd
Over zijn
Zo te kunnen leven ...*

Er@

Inhoudsopgave

VOORWOORD	ALLES IS EEN GESCHENK	9
HOOFDSTUK 1	ER WAS EENS EEN ZIELTJE ... <i>De val uit het paradijs</i>	13
HOOFDSTUK 2	HOE WERKT HET HIER OP AARDE? <i>Over pesten en het wonderdje dat wij zijn</i>	26
HOOFDSTUK 3	STAAN VOOR DE MENS DIE IK BEN <i>Instrumenten om je Ware Ik te leren kennen</i>	41
HOOFDSTUK 4	MIJN LINK NAAR DE AARDE - MIJN MOEDER <i>Over zwaartekracht en dualiteit</i>	61
HOOFDSTUK 5	MIJN LINK NAAR DE KOSMOS - MIJN VADER <i>Kies je je ouders?</i>	75
HOOFDSTUK 6	MIJN TEGENHELFT <i>Over onvoorwaardelijke liefde</i>	87
HOOFDSTUK 7	KINDEREN BEHOREN ZICHZELF TOE <i>Elk kind komt met een eigen zielsverlangen</i>	104
HOOFDSTUK 8	MIJN SPIRITUELE PAD ONTVOUWT ZICH <i>Timing en Tijd</i>	118
HOOFDSTUK 9	DE UNIVERSITEIT VAN HET LEVEN <i>Je geboorte is je inschrijving</i>	134
HOOFDSTUK 10	BURN-OUT: DEUR DICHT, VENSTER OPEN <i>Als een feniks herrijzen uit de as</i>	150

HOOFDSTUK 11	DE REIS NAAR MIJN DROOMBAAN <i>Alles is communicatie</i>	165
HOOFDSTUK 12	WAT JE ZAAIT, ZUL JE OOGSTEN <i>Zelf-Liefde is wat deze wereld nodig heeft</i>	183
HOOFDSTUK 13	IK BEN HET ZAADJE DAT IK BEN <i>Ik ben niet mijn rol</i>	202
HOOFDSTUK 14	ALS ZAADJE DE WIJDE WERELD IN <i>Stille revolutie van het hart</i>	214
NAWOORD	MET OPEN HART EN GEEST VOLG IK MIJN ZIEL	224

VOORWOORD

ALLES IS EEN GESCHENK

“Moet je nu eens zien wat ik in de tuin gevonden heb.” Mijn man komt binnen met een peer in zijn hand. Niet zomaar een peer, maar een peer met een blaadje in de vorm van een hartje door het steeltje heen. Hoe kan dat blaadje tussen de peer en de tak van de boom terecht zijn gekomen? Het steeltje kan er ook niet later doorheen gestoken zijn, omdat het aan het uiteinde dikker is dan het gaatje in het blaadje. Het kan niet, maar toch is het zo. Wonderlijk. Het verhaal houdt daar niet op en wordt deel van dit boek. Zo vult mijn leven zich met geschenken, elke dag weer.

Om tot het inzicht *alles is een geschenk* te komen, heeft wel eventjes geduurd. Ik was een teruggetrokken, onzeker en onhandig meisje, dat veel werd gepest. Ik had al jong door dat ik heel anders in het leven stond dan de mensen om mij heen. Het deed mij pijn en verwarde en verwonderde mij hoe mensen met elkaar omgingen en wat op school en in de kerk verteld werd over God. Het beeld van een oordelende God klopte totaal niet met hoe ik het ervaaarde. Voor mij was God een diep gevoel van thuis zijn, bescherming en liefde, altijd in en om mij heen. Geen persoon en toch een vriendje-voor-altijd, met wie ik praatte, plezier had en die mij kon laten voelen of iets wel of niet klopte. Je kan het woord God natuurlijk altijd vervangen door een woord dat dichterbij je hart ligt, waar je meer gevoel bij hebt. Zelf voel ik mij daar ook vrij in.

Heel lang kon ik de buitenwereld niet rijmen met mijn binnenwereld. Het was een hele uitdaging om te leren wat het is om mens te zijn en uiteindelijk het geschenk van mijn bestaan hier te gaan zien en voelen. Ik ontdekte dat mijn zelfbeeld was opgebouwd uit alles wat anderen ooit over mij hadden gezegd, vooral in mijn jeugd. Dat zelfbeeld, ik noem het mijn aangepaste vervormde zelf, stond lijnrecht tegenover wie ik diep vanbinnen voelde die ik was: vrij, vrolijk en creatief; mijn Ware Zelf. Opmerkingen uit mijn omgeving maakten dat ik mij een alien ging voelen en dat

vrije deel van mij ging verbergen, maar hoe kan een ander mij zien als ik mijzelf niet laat zien zoals ik werkelijk ben?

Vele levenslessen en ook opleidingen hielpen mij inzicht te krijgen in mensmechanismes en gaven mij handvatten hoe ermee om te gaan. Als ik inzicht heb in de vervormingen in mijn zelfbeeld, dan kan ik deze ook loslaten en mij richten op wie ik in wezen ben. We kunnen zoveel meer dan wij denken. We zijn zoveel meer dan wat we over onszelf en de wereld zijn gaan geloven. Hoe mooi zou het zijn als iedereen zich hier bewust van wordt? Alles begint bij een gedachte. Wat je denkt, ga je voelen. Wat je voelt, ga je doen. Gedachten hebben krachten en ik kies voor de gedachte van Pippi Langkous: ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan, dat hét kan. Het werkt, het werkt echt. Wonderen blijven mij toevallen. Wij zijn een wonder. Laten we het experiment aangaan om een wereld van Liefde, Vrede en Vreugde te creëren door dat zelf te zijn.

Via *beeldmomenten* uit mijn levensverhaal geef ik een inkijkje in hoe ik met mijn ervaringen omging, om te delen hoe angst, maar ook vertrouwen, de kwaliteit van het leven kan sturen en bepalen. Elk hoofdstuk sluit ik af met een *reflectie*. Ik ben mijn eigen onderzoek, laboratorium en project en de *inzichten* zijn het resultaat van een innerlijke reflectie. De bron waaruit ik schrijf, ben ik zelf. Eerst was er een inzicht, dat meteen daarna via boeken, ontmoetingen en andere vormen werd bevestigd als een gedeelde waarheid en mij het vertrouwen gaf dat ik mijn hart en pad volgde. De gedichten zijn van mijn hand en hart, tenzij anders aangegeven.

Het beeld dat ik schets over mijn ervaringen met personen, cursussen, opleidingen, organisaties of bedrijven is per definitie een incompleet beeld. Zij fungeren hier als spiegels van iets in mijzelf om meer over mijzelf te weten te komen en wat ik van die specifieke herinneringen heb geleerd over mijzelf. Ik ben hen dankbaar dat zij hun rol in mijn leven zo goed gespeeld hebben, hoe die rol ook was. Alle mensen op mijn weg heb ik geanonimiseerd en sommige ervaringen heb ik anders gerangschikt voor de helderheid.

Elk verhaal is belangrijk. Ieders verhaal doet ertoe. Laten we elkaar verhalen vertellen die verwonderen, bekrachtigen, een glimlach brengen. Verhalen vanuit het hart.

Mijn droom is dat dit boek uitnodigt met elkaar de eigen bijzondere verhalen te delen.

Wat de mensheid bindt, is dat we allemaal onze reis hier op aarde maken en elkaar daarin kunnen ondersteunen. Moge deze reis je inspireren om je eigen pad en hart te volgen.

*May the road rise to meet you, may the wind be at your back.
May the sun shine warm upon your land.
May the rain fall soft upon your face until we meet again.
May God hold you in the palm of His hand.
(Irish Blessing)*

*In het hart van elk mens roept de liefdesbron
Overvloed van creativiteit
Soms zijn we onszelf vergeten in de schaduw van de zon
Als sterren onzichtbaar in de tijd*

*Herfstblad'ren aarderood, vurig laten zij los
Dwarrelende vonken goud en geel
De lenteklokjes eigenwijs de kopjes uit de grond
Elk einde en begin deel van het geheel*

*Een licht voor de mensen in deze wereld mogen zijn
Verscholen dromen worden werkelijkheid
Het hoofd bekeerd, het hart regeert, de sluiers vallen weg
Bewustzijn van de eeuwigheid in tijd*

HOOFDSTUK 1

ER WAS EENS EEN ZIELTJE ...

Om misverstanden te voorkomen: dit is geen christelijk boek volgens de interpretaties van vele, eeuwenlange bekende tradities. Tot nu toe heb ik het woord God in mijn leven vermeden te gebruiken, omdat er een lading op ligt die niet van mij is. Het woord is neutraal, de intentie telt.

Als ik het woord God gebruik, heb ik het over een Onvoorwaardelijke Liefde en Vreugde, die alles overstijgt waar ik deel van ben en die ik in wezen ben. In de loop van eeuwen is er een beperkt menselijk beeld van een God ontstaan die oordeelt en straft. Dat is volkomen tegengesteld aan hoe ik als kind al die altijd liefdevolle energie heb ervaren, iets wat ik niet terugzag in wat mij op school en in de kerk werd verteld. Dat ik als zieltje hier gekomen ben om mens te zijn, was voor mij een gegeven. Altijd al voelde ik een heimwee naar waar ik vandaan kwam. Altijd al wist ik dat ik daar onderwezen was in hoe alles in elkaar zit en dat deze kennis ergens nog in mij verborgen was. Altijd al was ik doodsbang om dit naar buiten te brengen. Altijd al zag ik de enorme potentie in ieder mens. Altijd al voelde ik dat ik hier op aarde iets kwam doen. Het is de reis naar binnen die mij de antwoorden gaf op de vragen die ik mijzelf stelde. Zo kreeg ik ook de beelden van de start van de reis van mijn ziel hier op aarde in deze tijd. Beelden die ononderbroken als een film spontaan in mij opkwamen. Alles uiteraard vanuit de beperkte zintuigelijke mogelijkheden die mijn eigen belevingswereld kent, maar wel van hart tot hart. Waar het resoneert, laat zich de eigen waarheid voelen of wordt het ontvangen als fantasie. Alles is goed. Riemen vast? Daar gaan we.

Er was eens een zieltje dat klaar was om weer naar de aarde te gaan. Ze had al veel geleerd, zowel in haar ervaringen op aarde als op school in de zielenwereld en wilde haar nieuwe inzichten en verlangens in de praktijk brengen. Vandaag was een bijzondere dag. Vele zielen waren met haar door hun Meesters uitge-

nodigd in de Grote Tempel van het Licht. Ze verheugden zich erop van hen en met name van Jezus te zien en te horen wat de volgende stap zou zijn. Een van de Meesters nam het woord.

“Welkom, welkom allemaal in de tempel van het stralende licht. Het is vandaag een speciale dag. Wij zijn verheugd te zien dat zovelen van jullie zo ver zijn om wederom af te dalen naar de aarde om licht, liefde en wijsheid te zijn en nieuwe ervaringen op te doen. Veel inzichten hebben jullie ontwikkeld in en na jullie vorige incarnaties. Jullie hebben teruggezien hoe moeilijk het soms is om op aarde dat licht in je brandend te houden en dat je elkaar daarvoor nodig hebt.

Jullie weten dat in het hart van alle mensen dit anker van licht is meegegeven. Ieder mens is in wezen een kind van het licht, een kind van God en draagt het DNA van God in zich, al zijn steeds minder mensen zich daarvan bewust. Dat is ook de reden dat het niet goed gaat met de aarde en dat wij jullie hulp vragen.

Vandaag laten we beelden zien van de nabije toekomst van de aarde en hoe die toekomst eruit gaat zien afhankelijk van hoe mensen hun vrije wil gebruiken. Wees stil, ontvang de beelden en voel in welke vorm jij wilt bijdragen aan het vergroten van het bewustzijn van licht en liefde op aarde. Wij zijn bij je, altijd, kind van het licht.

Wees stil, wees stil, wees stil en in vrede. Wees stil en open je poort, zodat de liefde kan stromen.”

Het beeld van de aarde verschijnt in mij, onaangetast, schitterend van kleur en diversiteit. Ik zie stralend blauwe luchten met magische wolken die voortdurend van vorm en kleur veranderen. Ik zie diepblauwe oceanen, springende dolfijnen, korallen en vissen in schitterende kleuren. Ik zie watervallen die zich stortten in wild stromende rivieren en rust vinden in meren die groen de bergen weerspiegelen. Ik zie bossen met onvoorstelbare kleuren groen, bruin en geel en overal levende wezens die kruipen, slui- pen, springen, vliegen en dansen in het gouden licht van de zon. Ik zie bergen bedekt met sneeuw die schittert in alle kleuren van de regenboog. Ik zie de diepzwarte duisternis die haar, als een mantel

met duizenden sterren, omhult en ik zie de maan weerspiegeld in een stille zee. Ik verlang ernaar weer de zoete geuren van bloemen en nat gras te ruiken. Ik verlang ernaar de vogels hun hoogste lied te horen zingen. Ik verlang ernaar weer de warme wind te voelen en het zout van de zee op mijn lippen te proeven. Wat is de planeet aarde toch wonderlijk mooi en wat verlang ik ernaar weer in haar schoot te mogen dalen en haar geschenken te mogen voelen.

Zoefff ... Ineens voel ik mij opgetild, verder en verder weg, in een veld van intense vrede. Het beeld van een schitterende bol verschijnt. Het is de planeet aarde bedekt met ontelbare lichtjes en alle lichtjes zijn verbonden door draadjes van licht. Het beeld zoemt in op één lichtje en een mens verschijnt, die straalt en geniet van wat hij doet en deelt. Het beeld zoemt weer uit en ik zie nu overal lichtlijnen die de vlammetjes van liefde en licht in alle harten van alle mensen met elkaar verbinden. Ik zie ook fijne lichtlijnen met planten en dieren, verticale en horizontale. Alles communiceert met alles op een wonderlijke manier. Lichtjes verplaatsen zich moeiteloos, creëren nieuwe lijntjes, en waar een lichtje wat minder straalt, komt onmiddellijk een ander lichtje te hulp om de frequentie van het licht te verhogen. Als een in- en uitademing bewegen de lichtvelden zich in volmaakte orde. De Onvoorwaardelijke Liefde stroomt ononderbroken, ongeremd, vrijuit door alles en iedereen heen. Het is voor mij moeilijk te omvatten wat alles precies betekent en hoe het werkt, maar ik voel de waarheid en de liefde ervan.

“Wees stil, wees stil, wees stil. Dit is de expressie van de onvoorwaardelijke liefde die je bent. Aanvaard dit inzicht, omarm dit geschenk, wees in liefde met dit geschenk. Wees stil.

Wees stil en neem nu vanuit die stilte waar hoe de andere mogelijkheid zich laat zien.”

Heel langzaam verandert het beeld. Waar eerst de hele planeet bedekt was met lichtjes en lichtlijnen, zie ik nu overal grote en kleine gaten. Het weefwerk is enorm aangetast.

Ik zie lichtjes verschijnen en verdwijnen. Soms gaat het om hele velden. Vele lichtlijnen zijn verduisterd en verborgen. Ik zie lichtjes die zacht gloeiend zich een weg zoeken en verdwijnen.

Het beeld van de gaten in het prachtige goddelijke weefwerk wordt mij nog dringender getoond. De roep is helder: het gaat om

het weer in herinnering te brengen van de lichtlijnen en de lichtjes in de mensen, dan volgt de rest vanzelf en herstelt het weefwerk zich. Meer hoeft ik niet te weten. Wel trilt er in mij van alles mee en word ik geraakt door iets in mij dat de roep versterkt. Wat kan ik in mijn volgende incarnatie bijdragen?

“Wees stil, wees heel stil, wees stil en voel wat jij zou willen bijdragen in jouw nieuwe leven op aarde. Wees stil, wees stil en in vrede.”

Geraakt ben ik als ik zie dat steeds meer mensen die verbinding met God zijn kwijtgeraakt door misvattingen over God en hoe God in de mensen werkt. Geraakt ben ik als ik zie dat de waarde van zoveel verschillende goddelijke stromingen tot verdeeldheid leidt in plaats van dat mensen beseffen dat ze allemaal één aspect van de diamant in zich dragen. Geraakt ben ik dat zoveel mensen misbruikt, vervolgd, gemarteld, in de steek gelaten worden en dat er niet voldoende wordt begrepen dat deze mensen naar de aarde zijn gekomen om in de gehele mensheid mededogen en liefde op te roepen of kracht te ontwikkelen om voor hun eigen licht te gaan. Geraakt ben ik als ik zie dat mensen niet doorhebben hoe hun gedachten niet alleen henzelf, maar de hele mensheid beïnvloeden. Geraakt ben ik als mensen niet beseffen dat God de mensen nodig heeft om zijn werk te doen. Geraakt ben ik als ik zie hoe kinderen langzamerhand hun herinnering aan deze goddelijke wereld verliezen of geheimhouden. Geraakt ben ik als ik zie dat mensen de weg naar hun hart niet meer vinden. O, als ik toch eens daar een licht in zou mogen zijn.

Een enorm enthousiasme en diep besef gloeien in mij om naar de aarde te gaan en de lichtjes weer aan te steken.

“Beminden, wij zien jullie verlangen en verheugen ons erop jullie op deze weg te begeleiden. Wij beseffen hoe moedig die weg is, om af te dalen in een mensengedaante. Vergeet nooit dat de mens een vrije wil heeft gekregen, dat is een heilige wet. Iedereen is een geliefd kind van God.

We vragen jullie nu diep in jezelf te kijken en te voelen welk deel van dat wat nog niet in het licht was in jullie levens je dit keer wilt ervaren en naar het licht wilt brengen.”

Overall verschijnen kleuren van het bewustzijn wat ieder van ons wil kiezen vanuit de eigen incarnaties om een bijdrage te zijn, want ook in onszelf zullen we weer donkere delen naar het licht brengen. In mijn levens spelen vervolging om geloof en misbruik van de liefde een grote rol.

“Jullie worden uitgenodigd om hierover met ons in gesprek te gaan en samen een plan te maken. Weet dat jullie onvoorwaardelijk geliefd zijn en dat ook jullie een vrije wil hebben om hiermee wel of niet in te stemmen. Ga in vrede.”

Ieder van ons krijgt een persoonlijk gesprek om te kijken wat de hoogste kwaliteit is die iemand ontwikkeld heeft in de reïncarnaties om mee te nemen naar de aarde en wie van de groep meegaan. Mijn gesprek is met Jezus.

“Lieve Jezus, U hebt aan den lijve ervaren hoe het is om waarheid, liefde en wijsheid te zijn in een omgeving die dat als een bedreiging zag en U heeft dat met de kruisdood moeten bekopen. Ik wil heel graag liefde zijn, maar ik ben ook doodsbang om die weg weer te gaan ”

“... Je krijgt nooit meer dan je aankunt. Ik zal altijd met je in verbinding zijn en weet dat je op kruismomenten geholpen wordt op een manier dat jij je weer herinnert wie je in wezen bent, zodat je de wondertjes die ik je geef herkent. Je staat er niet alleen voor. Zoals je weet, zullen meer zielsverwanten met je meereizen in de tijd. Zij zullen je helpen jouw plan uit te voeren door je uit te dagen en door je te helpen herinneren en spiegelen wie je in wezen bent.

Welke kwaliteiten wil je meenemen om het je wat gemakkelijker te maken?”

“Mijn zingen en mijn dansen. Dat heeft mij in heel veel levens plezier gebracht.”

“Dat is een heel goed plan. Weet alleen dat het dit keer niet gaat om beroemd zijn, maar om de harten van mensen te openen. Geniet ervan, deel het met anderen en het zal je helpen bij alles wat je tegenkomt om je met hen te verbinden.

Welke kwaliteiten zoek je in je ouders? ”

“Ik wil een vader uit mijn zielenfamilie die mijn gids mag zijn en die mij kan leren hoe de onvoorwaardelijke liefde in een relatie

werkt. Een vader die de moed heeft om trouw te zijn aan zichzelf in zijn contact met God.”

“Dat is helder. Zo zal het gaan.

Welke kwaliteiten wil je in je moeder?”

“Een moeder die zich God niet meer herinnert en bij wie ik kan leren wat er nodig is om een lichtje aan te steken? Ik weet dat ik nu heel veel vraag, want het moet heel zwaar zijn om zo’n leven te willen leiden. Misschien iemand die houdt van dansen en zingen net als ik? Dat maakt het lichter.”

“Wat een goed idee. Zo zal het gaan.

Vergeet nooit: je bent een kind van God en in je hart ben je altijd met ons verbonden en via je hart kunnen we altijd communiceren. Weet dat wij een vraag van jou nodig hebben om je te mogen helpen. Leer alles wat je nog wilt leren, gebruik je vrije wil om vrijuit zonder oordeel jezelf ervaringen te geven en volg de roep van het hart als je tijd gekomen is. Wees in vrede ...”

“Dank u, lieve Jezus. Ik weet nu zeker dat ik dit wil.”

De eeuwigheid omhult zich met het kleed van tijd en ruimte

De onvoorwaardelijke liefde omhult zich met de ziel

De ziel wordt gevoed met herinneringen van ooit

Het fysieke lichaam is het aardse voertuig

Dat erop wacht een ziel te mogen ontvangen

En een expressie te mogen zijn van de Onnoembare

De hemel komt op aarde

BEELDMOMENTEN

In blijde verwachting land ik op aarde

Deze brief schreef mijn vader aan mijn moeder op 4 april 1947:

Lieveling, lieve An.

Gisteravond ben ik even bij Maarten en Jo geweest. Wat wordt de kleine Gerrit toch een lekker jong. Ik was gewoon jaloers op hen. Je moest eens weten wat er in mij omging toen Jo met hem bezig was. Ik had gewoon geen oor voor Maarten, die druk tegen mij zat te redeneren. Op het laatst zei hij: "Luister je nou nog of niet?" Wat is dat toch heerlijk, joh. Bep heeft ook een zoon. Het gaat allemaal even snel tegenwoordig, vind je niet? Maar ik benijd ze, hoor. Als ik tenminste nog eens vader word, wat zal ik groots zijn.

Een pakkerd van je Jan.

Mijn vader houdt nu al onvoorwaardelijk van mij en is in blijde verwachting van mijn komst.

Jan en Annie wonen in een klein dorp onder de rook van Amsterdam. Jan is de oudste van tien kinderen en woont met het hele gezin in een huis naast de kroeg van zijn vader. Annie is de oudste van zeven kinderen en woont op een eiland in de Amstel. Haar moeder is een krachtige en energieke gelovige katholieke vrouw en haar vader een joviale zakenman met een scheepsbouwbedrijf. Beiden hebben de recessie en de Tweede Wereldoorlog meegemaakt en zijn daar niet zonder kleerscheuren doorheen gekomen. Ondanks tegenslagen weten beide families van alles een feestje te maken. Toneel, zingen, optreden, dansen en schrijven zitten in hun DNA.

Annie maakt zelf de liedjes, dansjes en kleding voor haar eigen revue. Haar drie zussen liggen vaak 's avonds te wachten totdat zij thuiskomt van de oefenavond om te horen wat er weer allemaal gebeurd is. Altijd weet ze weer iets te vertellen dat aanleiding geeft tot hilariteit of verontwaardiging. Ze heeft haar eigen naaiatelier en maakt kleding op maat voor haar cliënten in

Amsterdam, waar ze met de bus naartoe gaat. Vooral zijn de zussen nieuwsgierig naar de jongens die ze onderweg tegenkomt. “Heb je die jongen vandaag nog gezien?” “Ja, maar ik vind hem wel wat arrogant, hoor, en zo’n charmeur,” vertelt ze hen over mijn vader die met dezelfde bus elke dag op en neer naar zijn werk gaat. Een zelfstandige, vrolijke, creatieve jonge vrouw.

Jan werkt als radiotechnicus in Amsterdam. Graag was hij geschiedenisleraar geworden, maar voor studeren was thuis geen geld. Hij vertelt smeulige verhalen, maakt graag geintjes en vermaakt de kroeggasten met tapdansen op het biljart. De mensen mogen hem graag. Hij gooit al zijn charmes in de strijd, helpt Annie met het maken van decors en uiteindelijk valt ze voor hem.

Creativiteit, zingen en dansen, een hechte familie: alle ingrediënten om het leven licht te maken.

“An, een zoentje is echt geen doodzonde, hoor.” In de vijf jaar verkering kan er nauwelijks een zoentje af. Ze had het goed gehoord in de preek: seks voor het huwelijk is zondig en je kunt ook in gedachten zondigen. Zij is heel gevoelig, neemt alles voor waar aan en de preken in de katholieke kerk, waartoe zij beiden behoren, jagen haar angst aan. Jan is heel gelovig, maar ook eigenzinnig als het gaat om wat de kerk over God vertelt, daar heeft hij vaak andere ideeën over en dat spreekt hij ook naar haar uit. “Je moet niet alles tegen die pater vertellen in de biechtstoel.”

In die dynamiek kan ik mijn angst overwinnen en mijn diepe eigen weten naar buiten brengen.

Na vijf jaar en veel inspanningen van Jan geeft Annie toch haar ja-woord. Het brengt haar naar een minuscule bovenwoning in de Herenstraat in Amsterdam. Van een dorp waar zij haar vleugels voelt naar de grote stad waar ze niemand, behalve haar cliënten, kent. Een enorme overgang waar ze niet zo blij mee is. Zij is nog niet klaar voor kinderen. Voor haar betekent het dat ze haar werk, haar contacten en haar zelfstandigheid moet opgeven. Het enige voorbehoedmiddel in die tijd is voor het zingen de kerk